

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Timofti Vladimir, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Raducan Maxim, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Raducan Maxim XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.11.2016 – 30.01.2020 (prima instanță);
2. 15.05.2020 – 13.10.2020 (instanța de apel);
3. 07.04.2021 – 09.06.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău /sediul Buiucani/ din 30 ianuarie 2020, Raducan Maxim a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul inculpatului în contul părții vătămate Conovalov Vitalii suma de 15 652 lei, cu titlu de prejudiciu material.

1.1 Pentru a pronunța sentință, prima instanță a constatat că, la data de 12.05.2015, în perioada de timp 13.00-13.30, Raducan Maxim, având intenția de sustragere a bunurilor altei persoane, deteriorând lacătul de la automobilul de model „Dacia Logan”, cu n/î XXXXX, parcat pe str. Iazului, 6, mun. Chișinău, a pătruns în automobil, din care au sustras o geantă de culoare neagră la preț de 200 lei, în care se aflau bani în sumă de 500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 9 965 lei, 100 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM constituie 1 787 lei, 1 800 lei, telefon mobil de model „Huawey” la preț de 1 900 lei, 2 legături de chei, buletin de identitate, permis de conducere, pașaport tehnic, poliță de asigurare, toate pe numele cet. Conovalov Vitalii, buletin de identitate pe numele Conovalov Evdochia, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate cet. Conovalov Vitalii un prejudiciu în proporții considerabile în sumă totală de 15 652 lei.

Astfel, acțiunile lui Raducan Maxim au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, după indicii calificativi „*furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Voevuțcaia-Pîslariuc Svetlana în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat din motivul că fapta nu a fost săvârșită de el, invocând că, prima instanță nu a examinat și nu a dat o apreciere tuturor probelor (inclusiv și a celor prezentate de partea acuzării), neîntemeiat a apreciat critic declarațiile martorului Zaharia Valeriu, din declarațiile martorului Zaharia Valeriu se confirmă că, el în jurul orelor 13.00 - 13.40 s-a aflat prin preajma parcării unde nu a văzut nimic cu referire la sustragere, declarațiile martorului Zaharia Valeriu au servit temei pentru scoaterea lui de sub urmărire penală (conform ordonanței din 20.11.2015), el fiind anterior în calitate de bănuit și învinuit împreună cu Raducan Maxim pe cazul dat, instanța a dat o apreciere selectivă declarațiilor martorului Zaharia Valeriu în raport cu declarațiile martorilor acuzării, or, martorii acuzării, Furtună Ruslan, Zavalîșin Iurie deasemenea au comunicat data, luna, anul și ora comiterii faptei, însă acest fapt nu a trezit dubii instanței, potrivit declarațiilor martorului Furtuna Ruslan, „...Persoana care a sustras bunurile era îmbrăcată în haine sportive de culoare întunecată și chipiu negru...”, declarațiile martorului nu sunt în coroborare cu proba video cercetată în instanță, or, potrivit probei video persoana care apare în imagine (și se pretinde a fi Raducan Maxim) era îmbrăcată în maiou alb și cu ochelari de soare, mai mult ca atât persoana din imagine nici nu seamănă cu Răducan Maxim și nu este clar cine este acesta, că nu este clar la ce poze se referă martorul Furtuna Ruslan în declarațiile sale (care se pretind că i-au fost prezentate de paznicul Zavalîșin Iurie și în care a recunoscut pe Raducan Maxim), astfel de poze la materialele cauzei nu sunt anexate și în instanță nu au fost cercetate, necâtând la faptul dat instanța în motivarea sentinței reține drept veridice declarațiile martorului Furtuna Ruslan și face referire la ele „...Din pozele arătate de paznicul pieței la recunoscut pe Raducan Maxim ca persoana care a luat gentuța din automobilul părții vătămate”, instanța de judecată contrar prevederilor art. 100, 101 Cod de procedură penală, nu a dat apreciere tuturor probelor anexate la materialele dosarului, și anume, raportului de expertiză nr. 5608 din 17.06.2015, potrivit căruia, urmele papilare depistate și ridicate în cadrul cercetării la fața locului, au fost create nu de cet. Raducan Maxim și nu de cet. Zaharia Valeriu, ci de altă persoană, prima instanță nu face nici o referire la proba dată și nu motivează din ce cauză proba dată nu este admisă, sau respinsă, or, prin concluziile raportului de expertiză se combat declarațiile martorului Fortună Ruslan care a declarat că, a văzut cum o persoană a deschis ușa automobilului Dacia, a intrat în automobil de unde a sustras o geantă de culoare neagră, a ieșit din automobil a închis ușa și a fugit, nu este clar de ce la fața locului nu au fost depistate urmele papilare ale inculpatului Raducan Maxim, dar a altei persoane care până în prezent nu a fost identificată și nici în cadrul perchezitiei

efectuate la domiciliul inculpatului nu au fost depistate bunurile sustrate (bani, actele, geanta), instanța a ignorat și faptul că, declarațiile martorului acuzării Fortună Ruslan, date la urmărirea penală și în cadrul ședinței de judecată, au divergențe ce creează dubii privitor la veridicitatea lor, or, în cadrul urmăririi penale el a declarat că, a observat 3 persoane dintre care una a sustras bunurile din automobil și care a fugit peste drum, iar în ședința de judecată a declarat deja că au fost 5 persoane, în ședința de judecată martorul dat a declarat că a fugit după persoana care a sustras bunurile din automobil, dar nu la ajuns, iar în cadrul urmăririi penale a declarat că a văzut cum persoana a sustras din automobil bunurile și s-a apropiat de automobil unde a venit și proprietarul și nu a declarat că, a fugit după el, alte careva probe ce ar demonstra faptul sustragerii de către inculpat, acuzarea nu a prezentat, martorul acuzării Zavalîșin Iurie, care activează în calitate de paznic a declarat că nu a văzut momentul sustragerii, nici persoanele care au sustras și s-a apropiat de automobil deja după ce s-a apropiat proprietarul automobilului, nu este clar ce persoană apare în imaginile video prezentate de Zavalîșin Iurie, filmate cu camera ascunsă, acesta nefiind Raducan Maxim, Fortuna Maxim a declarat că, „...Persoana care a sustras bunurile era îmbrăcată în haine sportive de culoare întunecată și chipiu negru...”, iar persoana care apare în imagine (și se pretinde a fi Raducan Maxim) era îmbrăcată în maiou alb și cu ochelari de soare, în cadrul examinării judiciare circumstanțele de fapt invocate de procuror în rechizitoriu nu și-au găsit confirmarea prin probe pertinente și concludente, pentru a demonstra vinovăția inculpatului Răducan Maxim în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, învinuirea nu poate fi bazată doar pe declarațiile unui martor, care au divergențe la diferite faze ale procesului penal, neconfirmate prin ansamblul de probe pertinente, concludente și veridice.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2020, s-a respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Raducan Maxim în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, nu pot fi reținute argumentele avocatului Voievuțkaia – Pîslariuc Svetlana, invocate în apel precum că, instanța în motivarea deciziei nu a luat în considerație declarațiile martorului Zaharia Valeriu, care a declarat că, în jurul orelor 13:00-13:40 s-a afla prin preajma parcurii unde nu a văzut nimic cu privire la sustragere, aceste declarații nu se confirmă prin alte probe, fiind făcute doar pentru a orienta greșit instanța de judecată la aprecierea probatoriului, or, același martor Zaharia Valeriu a declarat că, în acea zi s-a întâlnit cu inculpatul Raducan Maxim în preajma pieței Ceucari, chiar și pozele care i-au fost arătate de către polițiști au reflectat momentul când el s-a întâlnit cu Maxim Raducan pe alee, iar de la alee până la piață sunt vreo 10-20 m.

La fel, de către instanța de apel au fost apreciate critic argumentele apărării

precum că, instanța de fond nu a făcut nici o trimitere la raportul de expertiză nr. 5608 din 17.06.2015, potrivit căruia urmele papilare depistate nu aparțin inculpatului Raducan Maxim, or, potrivit aceluiași raport s-a constatat că de la locul comiterii infracțiunii au mai fost ridicate urme papilare, dar care nu au fost valabile pentru a fi supuse cercetări.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut și faptul că, comiterea infracțiunii de furt, anume de Raducan Maxim se mai dovedește și prin pozele făcute de paznicul parcării, căruia persoana dată (Raducan Maxim) din start i s-a părut suspectă, din ce motiv la și fotografiat, fără ca acesta să observe și ulterior fiind arătate martorului Fortuna Ruslan, acesta l-a recunoscut pe Raducan Maxim, ca persoana care a luat gentuța din automobilul părții vătămate, ulterior, fiind la Inspectoratul de Poliție și fiindu-i prezentate spre recunoaștere 5 persoane, martorul l-a recunoscut anume pe inculpatul Raducan Maxim, ca persoana care a comis furtul, fapt confirmat prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei.

Instanța de apel a mai indicat că, partea apărării critică probele prezentate de către acuzatorul de stat și reținute de către instanța de fond, fără a prezenta careva acte care ar confirma argumentele invocate.

În continuare, instanța de apel a menționat că, alegațiile apelantului precum că, de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate careva probe, precum că, Raducan Maxim a săvârșit infracțiunea, sunt neîntemeiate, or, în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate și cercetate: declarațiile părții vătămate Conovalov Vitalii, declarațiile martorilor Fortuna Ruslan și Zavalîșin Iurie, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 12.05.2015, de ridicare din 12.05.2015, prin care de la Zavalîșin Iurie a fost ridicat un CD DVD-R, de examinare a obiectului din 21.05.2016, de recunoaștere a persoanei din 26.06.2016, cât și CD DVD-R.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, remiterea cauzei la rejudecare, invocând argumente similare cu cele invocate în apel(pct. 2 din prezenta decizie), invocând suplimentar că:

- în cadrul următoarelor acțiuni ale urmăririi penale inculpatul nu a fost asistat de un interpret:

- de recunoaștere a persoanei(f.d. 74 -76 v.I);
- înaintarea învinuirii(f.d. 96 v. I);
- la audierea lui Raducan Maxim în calitate de învinuit(f.d. 97 v. I);
- punerea sub învinuire(f.d. 137 v. I);
- de audiere în calitate de învinuit(f.d. 138 v. I).

- instanța de apel a ignorat încălcările indicate mai sus și nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că

instanța de apel a dat răspuns la toate motivele invocate în apel, instanța de judecată i-a asigurat prezența translatorului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și corect soluția, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de inculpat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Mai mult, instanța de recurs, apreciază critic argumentele inculpatului precum că nu a fost asistat de un interpret la urmărirea penală prin ce i s-au încălcat drepturile, în acest sens, Colegiul penal indică că este un argument declarativ, or, inculpatul în ședința de judecată în prima instanță(f.d. 168 v. II) fiind întrebat de instanță a răspuns că: „Informația cu privire la drepturi și obligații, copia rechizitoriului au fost înmânate, documentele respective sunt clare”, mai mult, instanța de recurs indică că, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală: „*Temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel*”, astfel, Colegiul penal conchide că în apel(pct. 2 din prezenta decizie) nu sunt invocate aceste alegații, astfel, inculpatul nu mai poate invoca aceste argumente în recurs ordinar, fiindcă aceste motive nu au fost discutate în instanța de apel.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Raducan Maxim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Raducan Maxim XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 iulie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena